

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru.

Kos XLV. — Izdan in razposlan dne 24. junija 1910.

Vsebina: Št. 118. Ukaz o uredbi osebnih razmer poštarjev na poštних uradih I. in II. razreda.

118.

Ukaz trgovinskega ministrstva z dne 21. junija 1910. l.

o uredbi osebnih razmer poštarjev na poštних uradih I. in II. razreda.

Na podstavi Najvišjega sklepa z dne 20. junija 1910. l. se ukazuje takole:

Člen I.

S tem ukazom razglašena „Normalna določila o službenih in plačilnih razmerah poštarjev“ naj dobé moč s 1. dnem julija 1910. l.

Člen II.

Z oznamenilom „poštar“, „poštni ekspedijent“, „poštni oficijant“, „poštni pomočnik“ je v tem ukazu in v normalnih določilih umevati tudi ženske uslužbenke dotične kategorije, ako niso bila posamezna določila ukrenjena le za osebe enega ali drugega spola.

Člen III.

O priliki prve uvrstitve je v stalež višjih poštarjev uvrstiti:

- a) vse poštarje I. razreda, ki so bili na podstavi določila § 28 ukaza z dne 19. maja 1900. l. (pošt. in tel. uk. št. 44) imenovani za višje poštarje;
- b) vse poštarje I. razreda, prve in druge plačilne stopnje, moškega spola, ki ob času, ko dobi

moč ta ukaz, službujejo v poštних uradih I. razreda, prve ali druge stopnje.

Tisti tačasni višji poštarji, ki niso voditelji poštnege urada I. razreda, prve ali druge stopnje, se uvrsté puščaje odprto enako število sistemiziranih poštarskih mest.

Mesta višjih poštarjev, ki se niso porabila s prvo uvrstitvijo, je nameščati po pravilih normalnih določil.

Člen IV.

Tačasni višji poštarji se uvrščajo v posamezne plačilne stopnje višjepoštarskega razreda tako, da se višji poštarji, ki so v tačasni četrti plačilni stopnji, uvrsté v prvo stopnjo novega višjepoštarskega razreda, višji poštarji tačasne tretje stopnje v drugo stopnjo, višji poštarji tačasne druge stopnje v tretjo stopnjo in višji poštarji tačasne prve stopnje v četrto stopnjo novega razreda, toda tako, da je višje poštarje, ki so v tačasni prvi plačilni stopnji in imajo več nego 38 let skupnega poštnege službenega časa, uvrstiti v novo peto stopnjo.

Poštarje moškega spola, ki se po členu III, lit. b, imenujejo za višje poštarje, je prevzeti v novi stalež tako, da se poštarji I. razreda, ki so v drugi plačilni stopnji, uvrsté v prvo plačilno stopnjo višjepoštarskega razreda, poštarji, ki so v prvi plačilni stopnji, pa v drugo plačilno stopnjo višjepoštarskega razreda, toda tako, da je tiste poštarje obeh plačilnih stopenj, ki so s 30. dnem junija 1910. l. dovršili več nego 38letni skupni poštni službeni čas, uvrstiti v bližnjo višjo plačilno stopnjo.

Člen V.

Poštarike I. razreda, prve ali druge plačilne stopnje, ki službujejo na poštne uradu I. razreda, prve ali druge stopnje, je uvrstiti v sedmo plačilno stopnjo poštarskega razreda.

Člen VI.

Izmed poštarjev I. razreda, prve in druge plačilne stopnje, ki ne službujejo na poštne uradu I. razreda, prve ali druge stopnje, je tiste, ki so v prvi plačilni stopnji, nadalje tiste poštarje druge plačilne stopnje, ki so s 30. dnem junija 1910. l. dovršili več nego 35letni skupni poštne službeni čas, uvrstiti v sedmo plačilno stopnjo, ostale pa v šesto plačilno stopnjo poštarskega razreda.

Člen VII.

Poštarje, ki so sedaj v tretji in četrti plačilni stopnji I. razreda, potem poštarje II. razreda, je uvrstiti v razred poštarjev tako:

P o š t a r j e				je uvrstiti v plačilno stopnjo
I. razreda, 3. stopnje z več	ne	35	letnim skupnim poštne službenim časom	6
I. " 3. " " manj	"	35		5
I. " 4. " " več	"	35		5
I. " 4. " " manj	"	35		4
II. " 1. " " več	"	30		3
II. " 1. " " manj	"	30		2
II. " 2. " " več	"	30		2
II. " 2. " " manj	"	30		1

Za dan dovršitve dotičnih skupnih službenih časov velja 30. dan junija 1910. l.

V novem razredu staleža se vrste poštarji po dosedanjih plačilnih stopnjah, v posameznih plačilnih stopnjah po vrstitvi v dosedanjem poštarskem staležu.

Člen VIII.

Tistim poštarjem I. in II. razreda, ki uživajo po § 8 ukaza trgovinskega ministrstva z dne 19. maja 1900. l. (poštne in telegrafski ukaznik št. 44) starostno doklado, se nakaže *ad personam* dopolnilna doklada v izmeri prejemanje starostne doklade; ta dopolnilna doklada se ustavi, ko se doseže druga višja plačilna stopnja.

Člen IX.

Oproščeni, da jim ni treba delati v § 3 normalnih določil omenjene preskušnje za poštarja, so:

- tisti poštarji, ki so prebili prometno preskušnjo z vsaj zadostnim uspehom;
- tisti tačasni poštarji II. razreda, ki so bili na podstavi člena IX ukaza c. kr. trgovinskega ministrstva z dne 19. maja 1900. l. (p. in t. uk. št. 44) oproščeni preskušnje;
- tisti poštne oficijanti, ki so bili s 1. dnem oktobra 1902. l. uvrščeni v I. razred staleža poštne pomožnih uradnikov, oziroma tisti čakalci, ki imajo starejši vrstilni datum nego najmlajši s 1. oktobrom 1902. l. v dotičnem okraju poštnega ravnateljstva v I. razred staleža poštne pomožnih uradnikov uvrščeni poštne ekspeditorji; končno
- tisti poštarji II. razreda, ki imajo isti ali starejši vrstilni datum nego najmlajši s 1. dnem oktobra 1902. l. v dotičnem okraju poštnega ravnateljstva v I. razred staleža poštne pomožnih uradnikov uvrščeni poštne ekspeditorji, ali ki bi imeli tak vrstilni datum, ako bi bili svojčas vzprejeti v stalež ekspeditorjev.

Člen X.

Za poštarje se pri poštne in telegrafskih ravnateljstvih nanovo osnujejo službene in kvalifikacijske tabele, oziroma se bodo pisale dalje, in vsa gledé pisanja in razvidnosti teh tabel in ravnanja s kvalifikacijo pri poštne oficijantih veljajoča določila se zmislu primerno uporabljajo tudi na poštarje.

Člen XI.

Določila členov II, III, IV, V in XIII ukaza trgovinskega ministrstva z dne 19. maja 1900. l. (p. in t. uk. št. 44) naj se zmislu primerno uporabljajo tudi nadalje.

Člen XII.

S 30. dnem junija 1910. l. se razveljavljajo z ukazom trgovinskega ministrstva z dne 19. maja 1900. l. (p. in t. uk. št. 44) razglašena „Normalna določila o službenih in plačilnih razmerah poštarjev“ izvzemši §§ 5, 6 in 7 (zadnji odstavek) ter ukazi in razpisi, ki se ne ujemajo s tem ukazom.

Weiskirchner s. r.

Normalna določila

o službenih in plačilnih razmerah poštarjev.

§ 1.

Poštarji so samostojni in odgovorni načelniki poštних uradov I. in II. razreda. Gledé izvršujoče službe so neposrednje podrejeni poštnim in telegrafskim ravnateljstvom in njihova dolžnost je opravljati uradno službo po obče veljajočih predpisih in po posebnih napotilih, izdanih za dotični urad.

Poštarji se imenujejo z dekretom. Imenovanje osnuje trajno službeno razmerje imenovanca k poštnemu in telegrafskemu zavodu, ki se more razvezati samo s pogoji, ustanovljenimi v tem ukazu (§§ 36 do 38).

Poštarji so uradniki poštne in telegrafskega zavoda, na katere se naj zmislu primerno uporabljajo za državne uradnike veljajoče prednosti in pravice, ako se s temi normalnimi določili ne odreja kaj drugega.

§ 2.

Na poštних uradih I. in II. razreda nameščeni poštarji tvorijo v okraju vsakega poštne in telegrafskega ravnateljstva poseben stalež. Ta stalež se deli v dva razreda, in sicer v razred višjih poštarjev in v razred poštarjev.

Iz razreda poštarjev v razred višjih poštarjev se napreduje potom imenovanja.

Višji poštarji so načelniki poštних uradov I. razreda, 1. in 2. stopnje.

Pridržuje v § 6 ukrenjeno izjemo, se porabljajo višji poštarji samo na poštних uradih I. razreda, 1. ali 2. stopnje, poštarji pa le na poštних uradih I. razreda, 3. ali 4. stopnje, in na poštних uradih II. razreda.

Število v okraju vsakega poštne in telegrafskega ravnateljstva sistemiziranih mest višjih poštarjev ustreza številu poštних uradov I. razreda, 1. in 2. stopnje, ki so v okraju.

Število v okraju vsakega poštne in telegrafskega ravnateljstva sistemiziranih poštarjskih mest ustreza skupnemu številu poštних uradov I. razreda, 3. in 4. stopnje, in poštних uradov II. razreda, ki so v okraju.

§ 3.

Pravico prositi imajo:

1. Za mesta višjih poštarjev poštarji moškega spola, ki so z uspehom prebili poštarjsko preskušnjo po določenih ukazu trgovinskega ministrstva z dne 28. julija 1903. l., št. 37347 (poštni in tel. uk. št. 81); da naredijo poštarjsko preskušnjo, se pripuščajo poštarji moškega spola po preteku najmanj petih let, kar so bili imenovani za poštarje.

2. Za mesta poštarjev:

- a) poštni oficijanti,
- b) poštni ekspedijenti s kvaliteto poštних oficijantov, in
- c) v razvidnostni zabeležek za kvalifikovane poštne pomočnike vpisani poštni pomočniki.

§ 4.

Izpraznjena mesta višjih poštarjev in poštarjev morajo poštna in telegrafska ravnateljstva vsakčas po potrebi objavljati v razpis v poštnem in telegrafskem ukazniku in eventualno v uradnem listu dotičnega ravnateljstva s primernim rokom za vlaganje prošenj (dva do štiri tedne) z navedbo službenih krajev, ki prihajajo v poštev.

§ 5.

Ob nameščanju naj gledé izbire med več prosilci, ki so vsi upravičeni prositi, poštna in telegraf-ska ravnateljstva sicer v obče ravnajo po vrstnem razmerju prosilcev, ne gledé na to pa se naj osobito na naslednje okolnosti posebno ozirajo:

- a) na posebno odlično službovanje ali na posebno usposobljenost za vodstvo določenega urada,
- b) na boljše cenilo strokovnih preskušanj;
- c) na višjo šolsko izobrazbo.

Še ne izbrisana disciplinarna kazen izključuje imenovanje.

Gledé medsebojnega vrstilnega razmerja pošt-nih oficijantov in poštних oficijantk, ki nastopajo kakor prosilci za mesta poštarjev, se določa, da je poštne oficijante I. do III. in poštne oficijantke I. do IV. starostnega razreda, potem poštne oficijante IV. do VI. in poštne oficijantke V. do VIII. starostnega razreda, končno poštne oficijante VII. do X. in poštne oficijantke IX. do XII. starostnega razreda smatrati za po eno skupino, v kateri se medsebojna vrstitev določa po dolgoti v tej skupini prebitega, oziroma vštvenega službenega časa.

Ta določila pa se ne uporabljajo ob nameščanju tistih poštarskih mest, ki se nameščajo v zmislu § 7 ukaza trgovinskega ministrstva z dne 27. junija 1900. l., št. 33543 (pošt. in tel. uk. št. 50).

Poštne ekspedijente je vrstiti po njihovem idealnem činu v staležu poštних oficijantov; pri tem šteje poštним ekspedijentom, ki so prišli naravnost iz stana čakalcev (poštних aspirantov), ves službeni čas, ki so ga prebili v lastnosti poštne ekspedijenta.

Kvalifikovane poštne pomočnike je vpoštevati po tisti vrstitvi, ki bi jim šla, ako bi bili uvrščeni v stalež poštних oficijantov.

§ 6.

Ako pride poštni urad I. ali II. razreda vsled uravnave razredne razdelitve nazaj v III. razred in ako gre, kakor je pričakovati, samo za začasno prikazen, imajo poštna in telegraf-ska ravnateljstva oblast dotičnega poštarja pustiti na tem uradu z njegovim naslovom, s plačo in vrstitvijo v staležu in ga za dobo tega stanja imeti zapisanega nad številom,

uradno poprečnino pa je nakazati po najnižji izmeri, ustanovljeni za poštni urad II. razreda (§ 12).

Ako pa je sklepati iz okolnosti, da ostane dotični poštni urad trajno v III. razredu, tedaj je poštarja uradoma premestiti k poštному uradu, ki ustreza njegovemu razredu v staležu (§ 2).

Ako pride poštni urad I. razreda, 1. ali 2. stopnje, vsled uravnave razredne razdelitve v nižjo stopnjo, se sme dotični višji poštar, ako gre najbrže le za začasno prikazen, pustiti na tem uradu in za čas tega stanja imeti zapisan nad številom, uradno poprečnino pa je nakazati po izmeri, ustrezajoči razredu in stopnji poštne urada.

Ako pa gre v tem primeru za najbrže trajno prikazen, je dotičnega višjega poštarja uradoma premestiti k poštному uradu I. razreda, 1. ali 2. stopnje.

§ 7.

Vsak poštar mora, kadar je imenovan, opraviti službeno prisego v roke organa, ki ga v to določi poštno in telegraf-sko ravnateljstvo.

§ 8.

Redni prejemki, ki gredo poštarjem za njihovo osebno službovanje, so:

1. plača,
2. aktivitetna doklada.

§ 9.

Višina plače se ravna po razredu v staležu in po službenem času, vštveno prebitem v njem, po naslednjem razkazu:

Staležev razred	Plačilna stopnja						
	1	2	3	4	5	6	7
Kron na leto							
višjih poštarjev . .	2.800	3.000	3.200	3.400	3.600	—	—
poštarjev	moških	1.600	1.800	2.000	2.200	2.400	2.600
	ženskih	1.500	1.700	1.900	2.100	2.300	2.500

V staleževem razredu višjih poštarjev se vrši povišanje v bližnjo višjo plačilno stopnjo po vsakih treh v neposrednji prejšnji plačilni stopnji prebitih službenih letih.

V staleževem razredu poštarjev se vrši povišanje v plačilne stopnje 2, 3, 5, 6 in 7 po vsakih treh v neposrednje prejšnji plačilni stopnji prebitih službenih letih; povišanje v 4. plačilno stopnjo je navezano na pogoj zadovoljujočega službovanja in naj se zgodi po najmanj treh v 3. plačilni stopnji prebitih službenih letih.

Kadar se poštar, ki je v 7. plačilni stopnji, pomakne v višje poštarski razred, se vračuni v tej plačilni stopnji prebiti službeni čas za dosego bližnje višje plačilne stopnje.

§ 10.

Višina aktivitetne doklade se ravna na eni strani po staleževem razredu, na drugi strani po okolišu razredov aktivitetnih doklad, in sicer po naslednjem razkazu:

Staležev razred		Okoliš razredov aktivitetnih doklad				
		Dunaj	I	II	III	IV
		Kron na leto				
Višji poštar		1200	960	840	720	600
Poštar	4.—7. plačilne stopnje	960	768	672	576	480
	1.—3.	720	576	504	432	360

§ 11.

Začetek in izbris plače in aktivitetnih doklad se ravna po pravilih, veljajočih za to gledé aktivitetnih prejemkov državnih uradnikov.

§ 12.

Za plačevanje najemnine za uradne prostore, za nabavo in dodatno dobavo opravnih predmetov, kolikor se ne pripravijo uradoma, končno za plačevanje stroškov za kurjavo, razsvetljavo in snaženje uradnih prostorov in drugih z vodstvom uradnih opravil združenih izdatkov dobivajo poštarji uradno poprečnino.

Gledé višine uradne poprečnine in nje izplačevanja ostanejo dosedanja določila (§§ 5 in 6, potem § 7, zadnji odstavek, ukaza trgovinskega ministrstva z dne 19. maja 1900. l. [pošt. in tel. uk. št. 44]) tudi nadalje v moči.

§ 13.

Če imajo poštarji eventualno poštne pomočnike, prejemajo manipulacijske pomoči po določilih § 67 ukaza trgovinskega ministrstva z dne 18. januarja 1909. l. (drž. zak. št. 9, pošt. in tel. uk. št. 12).

§ 14.

Povračilo poštarjem za to, če eventualno prekrbê služabnike, je urejeno v ukazu trgovinskega ministrstva z dne 21. junija 1910. l. (drž. zak. št. 119).

§ 15.

K izrednim prejemkom (postranskim prejemkom) poštarjev spadajo: pristojbine za ponočno službo (§ 16), nadalje telegrafske tantijeme, pristojbine za več dela, in denar za ure po posebnih določilih, obstoječih o tem, nadalje od primera do primera odmerjene poprečnine za spremstvo vožnje za spremljanje pošte v železniških vlakih.

§ 16.

Služba, ki jo je opraviti v času med 10. uro zvečer in 5. uro zjutraj in ki jo opravlja poštar ali kak poštni pomočnik pri dotičnem blagajniškem poštnem uradu, daje pravico do prejema posebne pristojbine za ponočno službo.

Za odmero pristojbine za ponočno službo je odločilno, ali traja ponočna služba 1. do 30 minut, ali 2. do dve uri, ali 3. dalje nego dve uri.

Pristojbina za vsako res opravljeno ponočno službo znaša v primeru 1 : 25 h, v primeru 2 : 50 h, v primeru 3 : 1 K. Te pristojbine se odmerjajo za vsak posamezen primer posebej, toda tako, da skupna pristojbina za eno noč in za enega uslužbenca ne sme presegati 1 K.

§ 17.

Poštarjem se smejo dovoljevati predplačila na plačo po določilih, veljajočih za dovoljevanje predplačil za prave državne uradnike.

§ 18.

Poštarjem se smejo dovoljevati denarne nagrade in pomoči po običih pogojih, obstoječih o tem.

§ 19.

Poštarji moškega spola imajo pravico nositi z ukazom vsega ministrstva z dne 20. oktobra

1889. l. (drž. zak. št. 176) (poštn. in tel. uk. št. 93) za IV. vrsto pravih državnih uradnikov predpisano službeno obleko z razliko, da je namesto zlatih žnoric na ramah na službeni suknji namestiti zaklope na ramah enako kakor zaklope na ramah, uvedene z ukazom trgovinskega ministrstva z dne 30. septembra 1891. l. (drž. zak. št. 149) za uradnike šestega do osmega razreda uniform v železniški službi. V razlikovanje je porabiti za višje poštarje po tri zlate rožice, za poštarje četrte do sedme plačilne stopnje po dve in za poštarje prve do tretje plačilne stopnje po eno zlato rožico na ramnih zaklopih. Te ramne zaklope je nositi tudi na plašču uniforme.

Poštarji imajo vrhu tega pravico v notranji uradni službi po določilih točke III. ukaza z dne 3. septembra 1890. l., št. 1778/T. m. (pošt. in tel. uk. št. 93) nositi z ukazom z dne 1. septembra 1890. l., št. 1778/T. m. (pošt. in tel. uk. št. 85) uvedeno uniformsko bluzo z razliko, da je poleg razlikovalnih znamenj v zgoraj povedanem številu napraviti na paroliju še iz zlate preje na pomerančasto rumenem baržunu vezeni poštni rožič 31 milimetrov širok in 24 milimetrov visok (priloga 3).

Poštarice imajo pravico nositi spredaj omejeno uniformsko bluzo v notranji uradni službi, in to z razlikovalnimi znamenji, primernimi njihovi službi. Bluzo naj okoli pasa drži črn usnjen pas, ki se zapira s cesarskim orlom iz bele kovine. Nositi druge dele uniforme poštarice nimajo pravice.

§ 20.

Poštarji so odgovorni in jamčijo, da se bodo natančno ravnali po službenih predpisih. Dolžni so po obstoječih službenih predpisih osebno opravljati uradno službo, ter voditi in nadzorovati službo, kolikor jo oskrbujejo pomožni organi.

V prvi vrsti so dolžni osebno voditi blagajniška opravila.

Dokler se ne izda poseben službeni pouk, naj za poštarje v ostalem zmislu primerno veljajo določila §§ 3, 4, 6, 11, 12, 13, 16 in 21 uradnega pouka za c. kr. upravnike poštinih uradov, razglašenega z razpisom trgovinskega ministrstva z dne 14. februarja 1851. l., št. 657, uk. št. 24 (priloga 2).

§ 21.

Poštarji ne smejo opravljati nikakega postranskega posla ali se posvetiti kakemu podjetju ali se ga udeležiti, ki

1. more po svoji lastnosti ali z ozirom na službo utemeljiti domnevo kake pristranosti v izvrševanju službe, ali

2. nasprotuje dostojnosti ali zunanji časti poštarja, ali

3. zahteva čas poštarja na škodo natančnega izpolnjevanja njegovega poklica.

O pripustnosti kakega postranskega opravila odloča poštno in telegrafsko ravnateljstvo, pustivši rekurz na trgovinsko ministrstvo.

Ako sprejme kdo mandate v javne zastope, mora to pravočasno naznaniti poštному in telegrafskemu ravnateljstvu.

§ 22.

Določila §§ 14 do 18, potem 23 do 28 z razpisom trgovinskega ministrstva z dne 16. decembra 1852. l., št. 2649 (pošt. in tel. uk. št. 100) razglašenega službenega reda za uradnike in slugе, podrejene III. odseku trgovinskega ministrstva, veljajo zmislu primerno tudi za poštarje (priloga 1).

§ 23.

Poštarice, katerim se je dovolilo ostati v službi tudi potem, ko so se omožile (§ 36, št. 2), so dolžne pred možnostjo predložiti sodnijsko ali po notarju poverjeno izjavo svojega ženina o tem, da je izvedel za vsebino normalnih določil in da je zadovoljen, da njegova bodoča soproga nadaljuje svoje službeno razmerje po pravilih, ki so ustanovljena v normalnih določilih ali v predpisih, ki stopijo eventualno na njih mesto.

Omožene poštne ekspedientke (§ 3, lit. b) naj svoji prošnji za mesto poštarja priložijo izjavo svojega moža, ustrežajočo spredaj stoječim določilom.

§ 24.

Noben poštar se ne sme brez posebnega dopusta odtegniti izvrševanju svojih službenih dolžnosti, izvemši

1. kadar je klican na orožne vaje,

2. kadar je volitev v kak javen zastop, za dobo s tem povzročene odsotnosti od službenega kraja,

3. do dobe treh dni, ako je poskrbljeno, da se bo služba dalje opravljala brez pritožbe,

4. ako pravilno dokaže bolezen (§ 25).

V primerih 1 do 3 je treba odsotnost od službe poprej naznaniti predstojnemu poštnemu in telegrafskemu ravnateljstvu; pri tem je v primeru 3 tudi razložiti, kaj se je ukrenilo, da se služba nadaljuje.

§ 25.

V primeru odsotnosti od službe (§ 24, t. 4), povzročene z boleznijo, se sme poročilo poštnemu in telegrafskemu ravnateljstvu opustiti, ako odsotnost ne presega dobe osem dni in ako je poskrbljeno, da se služba nadaljuje brez pritožbe.

Ako traja z boleznijo zavisna odsotnost od službe čez osem dni, mora poštar predložiti zdravniško izpričevalo; da se predloži zdravniško izpričevalo, pa se lahko zahteva tudi za krajše trajajoče odsotnosti od službe.

Vsako ne po določilih, ukrenjenih v §§ 24 in 25, opravičeno odsotnost od službe je kaznovati za službeni pregrešek.

§ 26.

Poštarji dobivajo v slučaju odsotnosti od službe, opravičene po spredaj stoječih določilih (§§ 24 in 25) nepretrgoma svojo službeno plačo.

§ 27.

Poštarji se lahko premestijo na kak drug poštni urad I. ali II. razreda svojega dosedanjega ali kakega drugega okraja ravnateljstva. Premestijo se lahko na zaprosilo, uradoma ali kazensko.

Zoper to, da se premestijo uradoma, je poštarjem dovoljen rekurz, ki ga je vložiti službenim potom na trgovsko ministrstvo v osmih dneh; ta rekurz ima odloživo moč.

Premestitev poštarja na poštni urad III. razreda se more izreči samo disciplinarno za kazen.

Poštarjem se sme dovoliti dogovorno zaprosena medsebojna menjava službe.

§ 28.

Ob premestitvi, ki se zgodi na zaprosilo (menjava službe), ter ob kazenski premestitvi mora poštar iz svojega plačati stroške selitve.

Isto velja glede premestitve, ki se je odredila o priliki povišanja poštarja za višjega poštarja.

Uradoma premeščeni poštarji imajo pravico:

a) do povračila stroškov za vožnjo po železnici ali na parniku za prostore II. razreda, ter do dovolitve pristojbine za vožnje na postaje in od postaj v poprečnem znesku 1 K za vsak dovoz in odvoz;

b) na progah, na katerih se ne more priti niti po železnici niti s parnikom, do stalnega povračila 36 h za kilometer pota v plačilo voznih stroškov;

c) za vsak dan brezpogojno potrebnega potovanja do dneveščin, in to višji poštarji v izmeri 8 K, poštarji 4. do 7. plačilne stopnje v izmeri 7 K, poštarji 1. do 3. plačilne stopnje v izmeri 6 K;

d) do prispevka k stroškom selitve, ki ga je odmeriti za oženjene ali vdovele poštarje, ki imajo več nego dva otroka v svoji oskrbi, s trojnim zneskom enega mesečnega obroka plače; za oženjene poštarje, potem za take vdovele poštarje, ki imajo vsaj enega otroka v svoji oskrbi, z dvojnimi zneskom; končno za samske ali vdovele poštarje brez otrok z enovitim zneskom.

§ 29.

Poštni urad I. ali II. razreda se upravlja (administracija) v naslednjih primerih:

1. Ako mora poštar

odrediti, da opravi svojo vojaško prezentno službo ali na obdobjne orožne vaje;

2. ako je poštar izvoljen v javen zastop, za dobo s tem povzročene odsotnosti poštarja od službenega kraja;

3. ako je poštar

a) povsem zadržan opravljati svoje službene dolžnosti po bolezni, trajajoči dalje nego osem dni, ali

b) vsled dovoljenega mu dopusta;

4. ako se poštar začasno odstavi;

5. ako so poštni uradi izpraznjeni dotlej, da se zopet namestijo.

§ 30.

Stroške uprave mora v vseh primerih, označenih v § 29, plačati poštni in telegrafski zavod;

k tem stroškom spadajo zlasti, ako je zaradi uprave treba v nadomestilo poslati pomožno moč na dotični urad, osebni prejemki, potne pristojbine in eventualne poprečnine dnevščin odposlane pomožne moči.

Iz oneroznih prejemkov (§§ 12 do 14) je najprej poravnati vsakočasne tekoče izdatke, eventualni ostanek pa je v primerih 1, 2 in 3 imeti na razpolaganje poštarju, v primeru 5 pa ga pobrati v prid državnemu zakladu.

Gledé ravnanja z oneroznimi prejemki v primerih uprave, povzročenih s tem, da je poštar začasno odstavljen od službe, se zavrača na določila § 35, III.

§ 31.

O pristojbinskem ravnanju s poštarji o priliki, kadar odrinejo v aktivno vojaško službovanje v primeru mobilizacije, potem kadar se porabljajo v vojni telegrafski ali vojni poštni službi, se ukrenejo posebna določila.

§ 32.

Razen primerov, omenjenih v § 29, se pridruže poštnim in telegrafskim ravnateljstvom, ako nastopijo posebne razmere, odrediti upravo razrednega poštnege urada. Dokler traja ta odredba, je dotični poštar podrejen postavljenemu voditelju poštnege urada. Vizmeri in užitku prejemkov poštarja se v takih primerih nič ne izpremeni in stroški, ki nastanejo iz državnega vodstva urada, gredó na račun poštnege in telegrafskega zavoda.

§ 33.

Z upravo preidejo vobče oblasti, ki gredó poštarju iz njegovih službenih odnošajev, na upravnika, ki ga je postavilo poštno in telegrafsko ravnateljstvo, kolikor zahtevajo to okolnosti posameznega primera.

Zlasti v primeru, navedenem v § 29, točki 4, se odvzame za dobo uprave poštarju oblast opravljati katere koli službene odredbe ali opravila z ozirom na oskrbovanje službe na upravljanem poštnem uradu. Upravnik pa mora gledé razpolaganja s pomožnimi organi, ki jih je najel poštar, gledé razveze ž njimi obstoječega službenega razmerja, vzprejema novih pomožnih organov, nadalje gledé razpolaganja s pisarniškimi opravnimi stvarmi in potrebščinami, ter z uradnimi prostori ravnati

v porazumu s poštarjem; ako bi poštar ugovarjal, naj se upravnik, ako ni nevarno odlagati, zaradi razsodbe obrne na poštno in telegrafsko ravnateljstvo.

§ 34.

Poštar ima v primerih, navedenih v § 29, pod 1 do 3, pravico gledé osebe poštnege upravnika kaj predlagati, poštna in telegrafska ravnateljstva pa niso vezana na ta predlog.

§ 35.

I. Predpisi, veljajoči o disciplinarnem ravnanju z državnimi uradniki, naj zmislu primerno veljajo za poštarje. Vendar se lahko, ako je poštarja kazensko premestiti v službi, razsodba glasi tudi tako, da se poštar premesti ali na poštni urad III. razreda ali na službeno mesto poštnege oficijanta; v teh primerih ga je imeti zapisanega *extra statum* in je gledé osebnih prejemkov ravnati ž njim po določilu, ukrenjenem v disciplinarni razsodbi; ako je poštar kazensko premeščen na poštni urad III. razreda, mu je onerozne prejemke izplačevati po predpisih, veljajočih za dotični poštni urad.

II. Začasno odstavljene poštarju je, ako ne more vzdrževati sebe in svoje družine, priznati preskrbovanje, katero je uradoma nakazati navadno šele na njegovo formalno zaprosilo in samo, ako bi bila potreba očitna.

Preskrbovanje je odmeriti potrebi primerno v višini ene do dveh tretjin letne plače dotičnega poštarja.

III. Ako se začasna odstavitev po poti rekurza razveljavi ali ako je bil začasno odstavljen poštar v disciplinarni preiskavi končno za povsem nedolžnega spoznan, tedaj mu gre polno dopolnilo ustavljenih plače in aktivitetne doklade in kakega ostanka drugih dohodkov, ki še ostane, ko se odbijejo tekoči stroški; pri tem je odbiti preskrbovalne obroke, ki jih je dobival.

Ako pa se začasno odstavljeni poštar ne spozna za popolnoma nekrivega, tedaj iima pravice do dopolnila plače in aktivitetne doklade. Kaki prebitki oneroznih dohodkov, ki se pokažejo, ko so se plačali tekoči stroški, se lahko v takih primerih vrnejo poštarju; o tem pa naj sklepa dotično poštno in telegrafsko ravnateljstvo, kadar izvrši pravnomočno

disciplinarno razsodbo, oziroma kadar izda obvestilo o končni razsodbi druge stopnje.

§ 36.

Službeno razmerje poštarjev se docela razveže:

1. Z odstopom od službe (§ 37);
2. pri poštaricah, ako se omožijo, če jim poštno in telegrafsko ravnateljstvo ni dovolilo dalje ostati v službi;
3. s stalno vpokojitvijo (§ 38);
4. z odpustom iz službe;
5. s smrtjo.

§ 37.

Poštarjem se prostovoljni izstop iz službe (odpoved službe), če se hkratu odpovedó svojemu naslovu, službeni vrstitvi, dohodkom in vsem eventualnim drugim pravicam, izvirajočim iz službenega razmerja, navadno ne more zabraniti.

Vzprejeti odpoved službe, je pristojno nadrejeno poštno in telegrafsko ravnateljstvo.

Odpoved pa je še le sprejeti, ko se je poskrbelo za nadaljnje opravljanje službe in ko se je v redu izročila blagajna.

§ 38.

Vpokoitev poštarjev se ravna po pravilih, veljajočih gledé tega za državne uradnike.

Časno vpokojeni poštarji se smejo, ako dosežejo svojo polno službeno sposobnost, v prihodnjih petih letih, računaje od časa vpokojitve, uvrstitvi v prejšnji staležev razred in stopnjo, zopet vzeti v službo; pri tem se gledé povišanja plače ne računi čas, ki so ga prebili v stanju vpokojencev. Ako se kdo brani se dati zopet porabljeni v službi, velja toliko, kakor da se je odpovedal službi.

Po preteku oznamljenega roka je poštarja trajno vpokojiti.

§ 39.

Gledé starostne in pokojninske preskrbe poštarjev naj se tudi v bodoče uporabljajo določila

ukaza trgovinskega ministrstva z dne 21. maja 1903. l. (drž. zak. št. 108 in 109) in poznejši ukazi in razpisi, ki uravnavajo ta predmet, oziraje se na posebne zaukaze, ukrenjene v naslednjih §§ 40 in 41.

§ 40.

Pokojninska podlaga za odmero tekočih pokojninskih užitkov ter prispevkov poštarjev, ki jih je plačevati za preskrbninske namene, je sestavljena na eni strani iz zadnje vštene plače, na drugi strani pa iz zneska, ki se določa za višje poštarje s 400 K, za poštarje 4. do 7. plačilne stopnje s 320 K in za poštarje 1. do 3. plačilne stopnje z 240 K.

Odmerjaje druge, ne tekoče preskrbninske užitke poštarjev in njih zaostalih se ne vpoštevajo spredaj oznamljeni zneski. Normalni pokojninski užitek poštarja se ne sme odmeriti manje nego z zneskom 800 K.

§ 41.

Vdovska pokojnina znaša pri vdovah po višjih poštarjih 1200 K, pri vdovah po poštarjih v 4. do 7. plačilni stopnji 1000 K, po poštarjih v 1. do 3. plačilni stopnji 800 K.

§ 42.

Poštarji jamčijo za vsako škodo, provzročeno državnemu zakladu v njihovem uradu po njih krivdi ali po krivdi pomožnih organov, ki so jih vzprejeli, zlasti s prestopkom ali zanemarjanjem službenih predpisov in navodil.

To jamstvo poštarjev se razteza zlasti na pravilno pobiranje, zaračun, shrambo in oddajo državnih novcev, na zanesljivo shranjevanje, točno odpravljanje in pravilno dostavljanje pošiljatev, na vse vsled nepoštenih ali službi nasprotnih dogodkov provzročene izgube in nastale škode na pošiljatih.

§ 43.

Jamstvo poštarjev za pomožne organe, ki so jih vzprejeli, se tudi ne omeji, ako nastopi uprava po § 31, št. 1—4.

§ 44.

Da se doženejo zgolj iz službenega razmerja izvajane terjatve pošnega in telegrafskega zavoda (državnega zaklada) do poštarjev in enake terjatve poštarjev do države, veljajo določila § 90 do 98 službenega reda z dne 16. decembra 1852. l. (poštn. in tel. uk. št. 100).

§ 45.

Ako bi med poštnim in telegrafskim zavodom (državnim zakladom) ter poštarji nastale sporne

terjatve, ki jih ni dognati v upravnem postopku, temveč ki spadajo pred redna sodišča, ter sploh v vseh primerih, v katerih naj poštni in telegrafski zavod (državni zaklad) proti poštarjem nastopi kakor tožnik na sodiščih ali naj se obrne do sodišč, da izposlujejo zagotovilna ali eksekucijska sredstva, ima poštni in telegrafski zavod (državni zaklad), ako nastopi kakor tožnik, in če ne gre za pravni spor, pridržan po zakonu posebni podsodnosti, pravico nastopiti tudi na stvarno pristojnih sodiščih na sedežu finančne prokurature, ki je poklicana, da ga zastopa v dotičnem primeru.

Posnetek

iz

„Službenega reda za uradnike in služabnike, podrejene III. odseku trgovinskega ministrstva“.

(Na podstavi Najvišjega sklepa z dne 28. novembra 1852. l., razglašen z razpisom trgovinskega ministrstva z dne 16. decembra 1852. l., št. 2649 (uk. št. 100 iz l. 1852.)

§ 14.

Uradniki in služabniki so odgovorni za natančno izpolnjevanje zanje izdanih službenih predpisov in navodil.

Dolžni so njim poverjena opravila po zakonih vestno oskrbovati in se v uradnih stvareh pokoriti vsem zaukazom svojih predstojnikov.

Zaukaze, ki morajo imeti za posledico odgovornost podrejenih uradnikov, je kolikor moči izdati pismeno.

§ 15.

Uradniki in služabniki morajo strogo varovati službene tajnosti, če tudi so zanje zvedeli samo ustno, in ostanejo dolžni to storiti tudi po izstopu iz državne službe.

§ 16.

Uradnikom in služabnikom je prepovedano, dokler v resnici služijo in dobivajo kak prejemek iz državne blagajnice, svoje pritožbe zoper odredbe svojih predstojnikov ali svoje drugačne iz službene zveze izvirajoče razmere objavljati po časnikih.

§ 17.

Od vsakega državnega uradnika in služabnika se zahteva, da se tudi v zasebnem življenju vede svoji službi in svoji časti primerno.

§ 18.

Uradniki in služabniki se morajo najstrožje vzdržati sprejeti kako darilo v uradnih stvareh.

§ 23.

Vsak uradnik in služabnik je po svojih močeh brez pravice do posebne nagrade zavezan, oskrbovati poleg svojih navadnih dolžnosti posebna opravila, ki mu jih od časa do časa naroči njegov predstojnik iz službenih ozirov in nastalih posebnih povodov, in v tem oziru mu ostane samo pritožba na višje oblastvo, ki pa nima odložive moči.

§ 24.

Vsak uradnik je dolžen se proti povračilu zakonitih potnih stroškov in dnevščin ali izmerjenih poprečnih zneskov ne samo začasno dati uporabljati na kakem drugem kraju, nego kjer je nastavljen, temveč se lahko tudi, ako zahtevajo službeni oziiri, stalno premesti v kak drug službeni kraj proti povračilu zakonitih selitvenih stroškov.

§ 25.

Izvemši primer bolezni, ki jo je nemudoma naznaniti predstojnikom in po okolnosti pravilno dokazati, nima uradnik ali služabnik pravice, se svojemu uradu ali službi odtegniti brez posebnega dovolila (dopusta).

Kdo sme dati to dovolilo z ozirom na njega trajanje in kaj je treba dokazati v ta namen, določajo posebni službeni predpisi.

§ 26.

Če se zaprosi in dovoli dopust (izvemši primer pravilno dokazane bolezni ali važnih službenih ozirov) na daljši čas nego četrť leta, ne dobiva

uradnik ali služabnik po tej četrtini leta nikake plače ali mezde dotlej, da zopet vstopi v službo. Izjeme tega pravila potrebujejo Najvišjega odobrila.

§ 27.

Uradnik, ki ima račune ali ki je nameščen pri kaki blagajnici, ne sme praviloma nastopiti niti dovoljenega dopusta, ako ni poprej s skontrovanjem blagajnice in likvidaturo dokazal pravilnost in redno izročitev oskrbovane blagajnice ali stvari.

Oprostitev od te dolžnosti potrebuje odobrila ministrstva (izvemši nujne primere, v katerih se je moči zadovoljiti s primernim zavarovanjem).

§ 28.

V vsakem obvestilnem dekretu o dovoljenem dopustu je navesti čas, od katerega naj se začne dovoljeni rok dopusta.

Vsako odstranitev od urada ali službe brez dokazane bolezni ali dobljenega dopusta, ter vsak neopravičen prestop dopusta je kaznovati kakor službeni pregrešek.

Ako bi kak uradnik ali služabnik brez dokazane bolezni in brez dopusta izostal iz urada osem dni ali bi se v 14 dneh po preteku dopusta ne povrnil na svojo službo, se plača odbije za vsak dan, za katerega se je prestopil dopust.

§ 90.

Uradniki in služabniki so odgovorni za škodo, povzročeno po krivdi v njihovem uradu ali v službi (zlasti če so se prestopila ali v nemar pustila službena navodila) in so dolžni jo povrniti.

Ako je škoda nastala po krivdi več oseb, je vsak odgovoren za delež, storjen po njegovi krivdi. Ako se deleži posameznikov ne dadó ovedeti na poškodbi, ali ako se je škoda naredila nalašč, so vsi odgovorni za enega in eden za vse.

§ 91.

Uradniki in služabniki se zaradi svojih uradnih opravil praviloma ne morejo tožiti na civilnih sodiščih in vsako tako zoper nje naperjeno tožbo mora torej civilni sodnik takoj zavriniti.

Izjema velja samo v primeru, če pristojno upravno ali kazensko oblastvo stranki izrečno dovoli pravdno pot zoper kakega uradnika ali služabnika vsled kakega njegovega uradnega dejanja.

§ 92.

Terjatve državne uprave (državnega zaklada) do uradnikov in služabnikov, ki se izvajajo zgolj iz službenega razmerja, je dognati po upravnem potu. Isto velja o enakih terjatvah do države.

§ 93.

Ta predpis se torej ne nanaša samo na tiste terjatve, ki izvirajo iz pristojbin uradnikov ali služabnikov ali njihovih rodbinskih udov (n. pr. plača, mezda, pokojninski užitek, predplačila, potni stroški itd.), temveč sploh na vse iz službene zveze izvajane terjatve države do uradnikov in služabnikov in na take terjatve uradnikov in služabnikov do države.

§ 94.

Sodna oblastva so torej dolžna na podstavi takih upravnih razsodbe dovoliti ugotovitev ali izvršilo.

§ 95.

Tudi brez posredovanja sodišč lahko zadevno upravno oblastvo zaukaže odbitke od plač, mezd ali drugačnih užitkov uradnikov in služabnikov, da se izterjajo ali ugotovijo državne terjatve, izvirajoče iz službenega razmerja, in blagajnice jih lahko izvrše neposrednje ali po njim predpostavljenih oblastvih.

§ 96.

Taki odbitki se nikakor ne morejo zmotiti z ru-beži ali odstopi, ki so jih tudi prej dosegli zasebniki, torej se morejo pravice zasebnikov po to-zadevnih posebnih predpisih dokazati samo na tisti del plače ali mezde ali pokojnine, čigar plačilo ni ustavljeno.

§ 97.

Od preživnin se ne more nič odbiti tudi ne v prid državnemu zakladu.

§ 98.

Zapuščina kakega uradnika ali služabnika, ki je imel račun z državnim zakladom, se izven izvršilne poti ne sme prisoditi brez privolila dotičnega upravnega oblastva.

Priloga 2.

Posnetek

iz

uradnega pouka za c. kr. upravnike poštних uradov.

(Razpis trgovinskega ministrstva z dne 14. februarja 1851. l., št. 657

[uk. št. 24 iz l. 1851.]

§ 3.

Upravnik poštne urada je dolžen, kolikor zahteva služba, v manipulaciji sam po možnosti sodelovati in se tudi ponočne odpravne službe, koje nadzorovanje spada med njegove dolžnosti, po potrebi udeleževati.

§ 4.

Upravnik poštne urada mora njemu od nadrejenega poštne ravnateljstva dana naročila nagloma in točno izvrševati in radovoljno ustrezati službenim pozivom poštних komisarjev, ter v njih primerih tudi pozivom drugih poštних ravnateljev.

§ 6.

Upravnik poštne urada naj skrbi za potrebni nauk in pouk uradnega osebja in se trudi v svojih podložnikih buditi čustvo uradne časti, zlasti pa naj s poudarkom vpliva na to, da osebje vedno dostojno občuje z občinstvom in se vsakčas enakomerno uljudno in uslužno vede.

§ 11.

Dasi je izvršuje manipulacijsko službo sploh vsak pojedinac, kateremu je to izročeno, vezan na predpise, obstoječe gledé tega, in odgovoren za na-

tančno ravnanje po njih, spada vendar med dolžnosti upravnika poštne urada, kar se tiče posameznih manipulacijskih in zaračunskih strok natančno nadzorovati poslovanje svojih podložnikov.

§ 12.

Upravnik poštne urada naj torej gleda zlasti na to:

1. da se predpisani zapisniki, knjige zabeleznice in dnevniki pišejo pravilno in namenu primerno;

2. da so obstoječe tarife, miljniki, pregledi, navodila itd. sploh vsi za predpisu primerno oskrbovanje vse manipulacijske službe potrebni pripomočki zadostno v zalogi in tisti, ki so določeni za rabo občinstva, nabiti na pripravnih krajih, in da se tako tudi druge krajevno službo zadevajoče uredbe javno naznanjajo;

3. da ^{obstoje} imajo izročilne poštne prejemnice, podpisane od adresatov, o vseh poštних pošiljkih, ki jih je izročiti, in ki so jih adresati dobili, in da se te prejemnice in pa tudi dopisni listi shranjujejo pravilno urejeni;

4. da se oddane in došle poštne pošiljatve, dokler se ne odpošljejo ali ne vročijo, varno hranijo, da se pravočasno vročajo in da se gledé tistih, ki se ne dadó vročiti, ravna tako, kakor je predpisano;

5. da se gledé notranjega uradnega poslovanja ukrenejo najprimernejše uredbe, in zlasti da se za vzajemno prevzetje in oddajo pošiljatev med uradnimi oddelki samimi v njihovo varnost rabijo take kontrolne naredbe, da je moči brezdvomno presoditi odgovornost in dolžnost povračila vsakega posameznega poštnega uslužbenca;

6. da se čas za oddajanje pošiljatev, za vzprejemanje potnikov itd. kolikor moči razširi, da se vročilni okraj uredi z ozirom na krajevni promet in po dopustnosti poštних kurznih razmer ter se po možnosti pomnoži;

7. da se denar o pravem času oddaja in da v ročnih blagajnicah ne ostane nikdar več denarja, nego je neobhodno potrebno za vsakdanji službeni promet;

8. da se računi polagajo o določenem času in da se vedno gleda na rokove za razlage nedostatkov in za predpisane obdobje vloge; končno

9. da se sploh zabranijo oškodbe državnega zaklada, prekane občinstva in neredno poslovanje.

§ 13.

O pritožbah, ki se pokažejo gledé opravljanja službe, zlasti radi opuščene, zakasnele ali nepravilne vročitve, radi poškodbe, izgube ali nepravilne določitve taks poštних pošiljatev, radi pogrešnega listarjenja ali odpravljanja, je upravnik poštne urada dolžen takoj poizvedovati, po izidu ukreniti najpripravnejše odredbe ali po okolnosti povzročiti, da nastopi nadrejeno pošto ravnateljstvo.

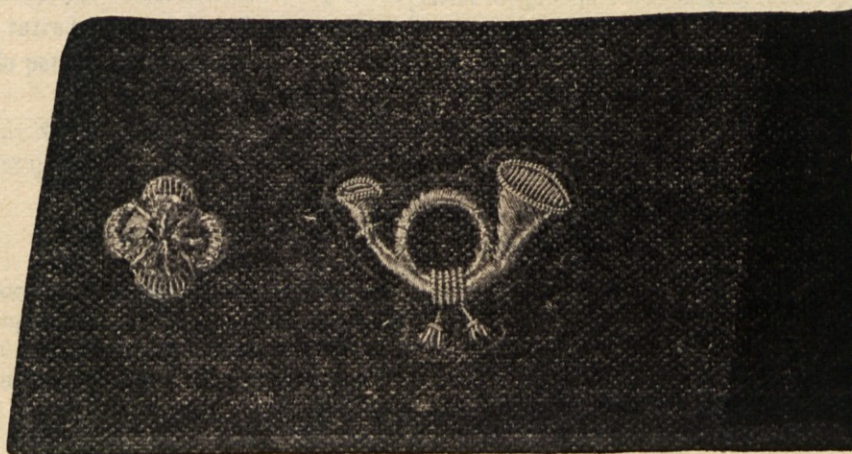
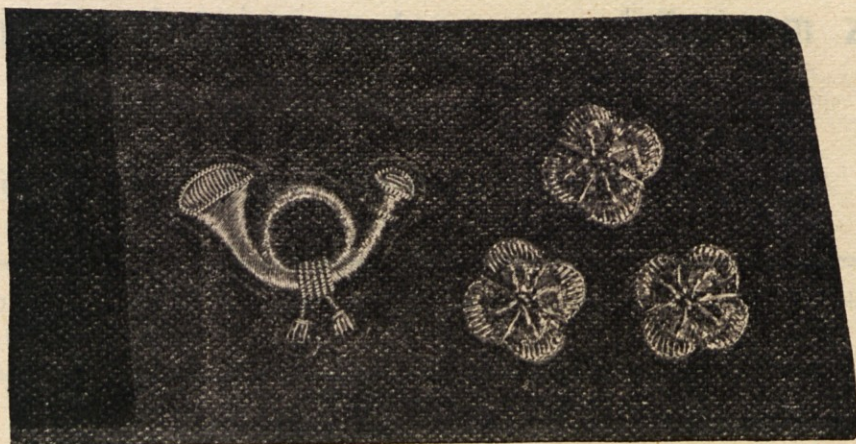
§ 16.

Upravnik poštne urada mora sam pisati zapisnik popraševalnih pisem (prašanj), kjer pa to ni možno radi prevelike razsežnosti opravi, mora ga dati pisati pod svojim neposrednim nadzorstvom in s svojo odgovornostjo; pri tem pa sme dohajajoča vprašanja odpirati vsekakor samo upravnik poštne urada.

§ 21.

Dohajajoče poslovne spise naj upravnik poštne urada sam odpira, vlaga in rešuje in naj za notranji službeni promet rabi predpisane sporočilne knjige.

Priloga 3.

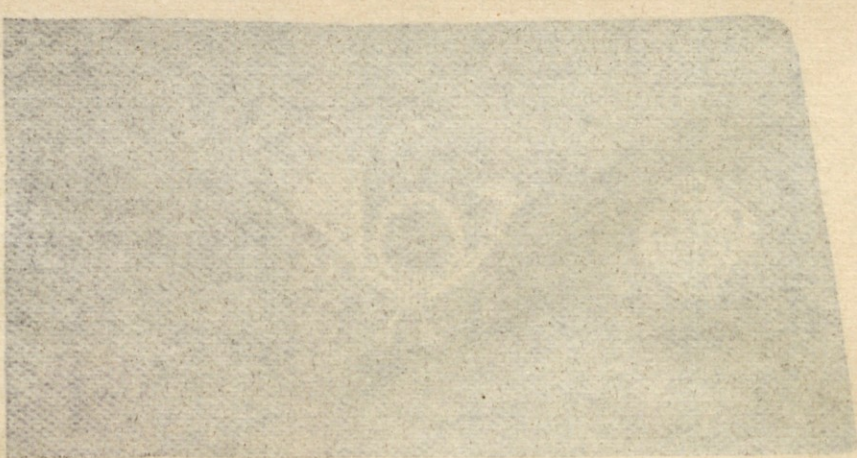
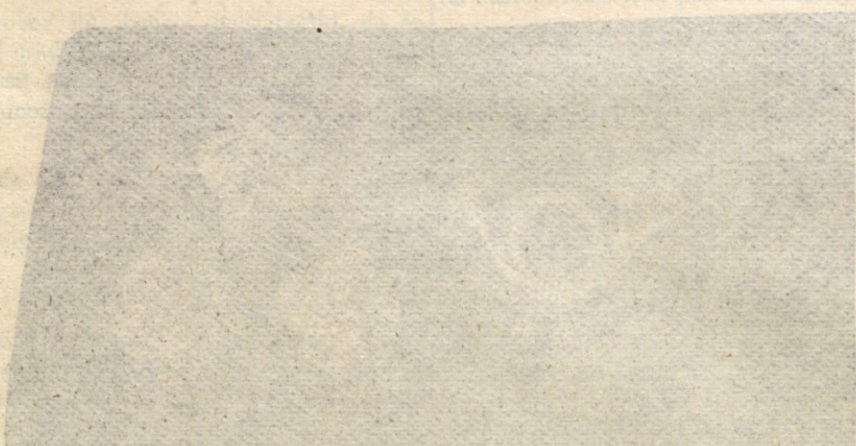


(Naravna velikost.)

Tribe 2.

...in the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...

...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...
...the ... of the ...



(Yucca filifolia)